

เหนือสุสานวังเวงกับเพลงเศร้า
มันเจ็บเหงาเร้ากมลของคนชั่ว
หัวใจที่เคยเหิมเริ่มหวาดกลัว
มองเงาตัวยังขยาดป่าคนาตา

ชมชานกลบอย่างคนแพ่แก่ชีวิต
เป็นเพราะพิษความรักร้ายนักหนา
เป็นเพราะฉันเคยคิดผิดสัญญา
จึงกลับมาหาที่พึงซึ่งไรเงา

ยอมรับว่าทำผิดเคยคิดคด
ทรยศแบ่งใจไปให้เขา
ลืมสัญญาลืมความหลังครั้งยังเยาว์
ไปมัวเมาปล่อยตัวปล่อยหัวใจ

เพียงจะได้รู้ซึ่งถึงคุณค่า
เพียงรู้รักที่เธอมีให้
เปี่ยมด้วยคุณค่ายิ่งกว่าสิ่งใด
รักเขาไม่มากเท่า—เท่าเธอรัก

หากวิญญาณเธออยู่จงรู้ว่า
ฉันกลับมาทนสนสรสกด
ขอหลมศพเธอเป็นที่พัก
ไม่นานนักจะตามไปอยู่ใกล้เธอ....??